

1 DE DESEMBRE

El calendari d'advent sorpresa

La Melissa i els seus pares han voltat per totes les botigues: el quiosc, la papereria, el supermercat... Enlloc no queda ni un calendari d'advent!

—Un Nadal sense calendari d'advent no és un Nadal de debò —diu, decebuda, la Melissa, mentre tots tres tornen cap a casa.

—Tinc una idea! —exclama de sobte la seva mare—. I si el fem nosaltres mateixos?

La Melissa la mira amb els ulls brillants.

—Creus que és possible?

—Sí, veniu amb mi!

La mare ensenya al pare i a la Melissa una capsa plena de material. Els posa a les mans retalls de teixits de colors, fil, agulles, cintes...

Després, s'instal·len al voltant de la gran taula del menjador, i la mare comença a cosir vint-i-quatre bossetes de tela.

La Melissa les numera amb un bonic retolador daurat, 1, 2, 3... fins a 24, i el pare les penja a la paret, al llarg d'un cordill, amb unes petites pinces d'estendre la roba. Quan acaben, el resultat és magnífic! De sobte, la Melissa s'adona que hi ha alguna cosa que falla.

El calendari d'advent sorpresa

—Ostres! Però si no hi ha res a dintre! Un calendari d'advent sense sorpreses no és un calendari d'advent de veritat! —diu la nena, decebuda.

El pare i la mare reflexionen.

—Se m'ha ocorregut una idea! —diu el pare—. Ves-te'n al llit, i demà el nostre calendari d'advent potser s'haurà omplert. No se sap mai...

La Melissa obeeix, no gaire convençuda.

L'endemà, la Melissa s'adona que totes les bosses del calendari són ben plenes.

El calendari d'advent sorpresa

—Que no obres la primera bosseta? —pregunten el pare i la mare, amb una certa malícia.

La Melissa s'hi acosta, fica la mà a la bossa de l'1 de desembre i la treu plena de xocolata i caramels.

—Uau! —exclama, encantada de la vida—. Els caramels són per a vosaltres i la xocolata, per a mi! Aquest calendari d'advent és més bonic que qualsevol que hauríem pogut comprar en una botiga. Gràcies, pare i mare! D'això... que puc obrir la casella del 24?

—De cap manera! Hauràs de tenir paciència!

2 DE DESEMBRE

Un remei per als rens

Aquell matí, el Pare Noel s'havia despertat de molt mal humor. Doncs sí: a ell també li pot passar!

Els pèls de la barba se li havien enredat durant la nit, una sabatilla li havia anat a parar sota el llit, havia trobat buit el pot de la seva melmelada preferida, les torrades se li havien cremat i la neu havia glaçat totes les canonades, de manera que havia hagut de dutxar-se amb aigua gelada.

—Brrr! No és el meu dia! Brrr! —no deixava de remugar.

Però el pitjor encara no havia arribat, ja que, en entrar a l'estable, quina va ser la seva sorpresa quan va trobar l'Elegant, el Rodolf, la Cometa i els altres rens encara adormits i amb el nas vermell apagat!

—Ostres!!! —va exclamar el Pare Noel, acostant-se a l'Elegant i posant-li la mà al front—. Estàs bullint! Tens febre!

El Pare Noel va passar revista a tots els seus rens i aviat va haver d'acceptar l'evidència: havien agafat un bon refredat!

Catàstrofe! Sense el seu nas vermell lluminós, els rens no tenien manera de guiar el Pare Noel entre la neu i la boira. Per tant, adieu al seu viatge i adieu al repartiment dels regals!

—Aquest Nadal pot ser un fracàs! —es va lamentar el Pare Noel.

Un remei per als rens

Pom, pom, pom! Les passes de la Mare Noel van ressonar sobtadament a l'estable.

—Què et passa, Pare Noel? —li va preguntar així que va arribar amb un enorme cistell ple fins dalt de provisions.

L'homenot vestit de vermell li va explicar la situació.

—Oh! No és més que això? —li va respondre la Mare Noel—. No t'amoïnis, Pare Noel. Aquesta nit has roncavat tant que m'he llevat d'hora, he anat a dir bon dia als rens i m'he adonat que estaven malalts. Llavors, he consultat el meu llibre màgic de Nadal i hi he trobat el remei que necessiten. Au, vine amb mi!

El Pare Noel va seguir la seva esposa fins al seu laboratori. La senyora Noel aviat va estar atrafegada davant una gran marmita i uns alambins.

Poc després, una olor molt bona de farinetes fetes a base de galetes amb llet i suc de pastanaga va omplir la cabana del matrimoni Noel.

Un remei per als rens

—Ja està! Au, rens, tots a taula! —va dir la Mare Noel, portant la marmita fins a l'estable, seguida pel Pare Noel, que saltironejava al seu darrere.

Atrets pels efluvis que emanaven del calderó, els rens s'hi van acostar i van començar a menjar a poc a poc. Nyam-nyam! Van gaudir de valent i uns minuts més tard el seu nas vermell va començar a centellejar amb més força encara que abans. Visca! Els rens s'havien curat!

El Pare Noel no podia perdre ni un minut. Es va posar el seu gran abric vermell, va preparar el trineu i hi va enganxar els rens, que saltaven d'alegria només de pensar que aviat s'enlairarien cap al cel. I, abans de marxar, es va acostar a la Mare Noel i li va fer un petó tan gros que la dona va envermellir de valent.

—Gràcies, Mare Noel, has salvat Nadal!

3 DE DESEMBRE

El més bonic dels arbres de Nadal

Aquest vespre, el pare i la mare han tornat a casa amb un enorme avet i l'han instal·lat al menjador. La Júlia i el Marc no poden parar quiets i canten a cor:

—Allà al bosc hi ha, amic, un bell avet, la punta es mou i es tomba, la gronxa un vent fresquet...

—Seieu al sofà i feu bondat, que anem a buscar els guarniments a les golfes —diu la mare.

El pare i la mare pugen a les golfes, però res no passa tal com estava previst.

L'interruptor no funciona, i es veuen obligats a buscar les capsos on hi ha els guarniments amb una llanterna.

El més bonic dels arbres de Nadal

—On les vam deixar l'any passat?

—Potser allà, al racó? —suggerix la mare.

—No, no hi veig res... Espera...

Per fi, al capdamunt d'una pila d'andròmines, apareixen dues capsos de cartró amb uns avets dibuixats a la tapa.

—Són aquelles! —diu la mare, assenyalant les capsos amb el dit.

Però en voler baixar-les... Bim, bum i patatum!

Les capsos els rellisquen de les mans, cauen de cop i tot el seu contingut s'escampa per terra. Oh, no! Totes les boles i els guarniments s'han trencat.

—Nens... d'això... Com ho podem dir?... Tenim una mala notícia...

Els expliquen el que acaba de passar i la Júlia i el Marc queden molt decebuts. Tenien tantes ganes de decorar l'arbre!

El més bonic dels arbres de Nadal

—Tinc una idea! —diu de sobte la Júlia—. I si fabriquéssim nosaltres mateixos els nostres guarniments de Nadal?

—Síiiii! —respon el seu germà, recuperant el somriure.

—És una gran idea! —exclamen el pare i la mare.

Els nens busquen papers de colors, uns retoladors ben bonics, cintes, cola, tisores i tot el material necessari.

Tots quatre s'instal·len al voltant de la gran taula del menjador i comencen a dibuixar, retallar i decorar boles, petites botes, bastonets de caramel, rens, estels, àngels... mentre prenen una deliciosa tassa de xocolata calenta. Després, enganxen tots els guarniments a l'arbre. Cap al vespre, l'arbre de Nadal està acabat.

El pare, la mare, la Júlia i el Marc admiren l'arbre i els guarniments que han fet.

—De debò que és el més bonic de tots els arbres de Nadal!

